

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: M.S., narozená ... , bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 4.4.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2019 č.j. ... o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení č.j. ... ze dne 31.1.2019 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 4.4.2019 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2019 č.j. ..., jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-9.10.2018 – ... ze dne 9.10.2018, kterým byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 41 odst. 3 a § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 18.9.2018 není žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dne 31.1.2019 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 25.1.2019 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž jí byla v rozmezí 25 až 35% stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 35%, a tato míra poklesu ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

2. V žalobě žalobkyně mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který stručně popsala a dle ní odpovídá invaliditě druhého spíše třetího stupně, proto byl neodborně posuzován. Požadovala nové posouzení zdravotního stavu, zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 31.1.2019 po provedeném řízení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.9.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 25.1.2019 vypracovaného v námitkovém řízení ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pouze pro invaliditu prvního stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den vzniku invalidity: 1.3.2016 a doba platnosti posudku: 30.9.2021 (lékař OSSZ) a trvale (lékař ČSSZ).
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 17.4.2019 navrhla vzhledem k námitkám žalobkyně přezkoumání jejího zdravotního stavu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 31.1.2019 bylo podle založené dodejky žalobkyni doručeno dne 8.2.2019.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 31.7.2019 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (31.1.2019) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, když datum vzniku (změny) invalidity bylo stanoveno 5.12.2018.** Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetření žalobkyně neurologem při jednání komise (komisionálně byl zdravotní stav konzultován i s odborníkem z oboru psychiatrie) byl zjištěn dlouhodobě

nepríznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1 c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40% a tato míra vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10%, takže celkově činí 50%.

V komplexním souhrnu dospěla komise k rozdílnému posudkovému závěru oproti OSSZ i ČSSZ, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu mající nejvýznamnější dopad na ztrátu pracovní schopnosti určila bolestivý páteřní syndrom krční a bederní diskogenní a degenerativní etiologie s polymorfní terapeutickou anamnézou zahrnující chirurgický výkon, opakované rehabilitace ústavní i ambulantní cestou, analgeticko - myorelaxační infuzní medikaci. Spolupodílejícím se postižením ovlivňujícím míru poklesu pracovní schopnosti určila psychiatrické postižení odpovídající střední tíži neurotické poruchy s dominující anxiózně - depresivní symptomatikou. Rozhodující vertebrogenní postižení vyhodnotila jako středně těžké odpovídající kapitole XIII, oddílu E, pol. 1 c) přílohy vyhlášky, pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%.

Při objektivizaci velmi výrazné dynamické poruchy komplexně postihující všechny páteřní úseky a verifikaci recidivujících kořenových iritací (ojedl. až charakteru lézí) v krčním i bederním úseku, vyhodnotila ztrátu pracovní schopnosti v horní hranici uvedené procentní limitace ve výši 40% a psychiatrické postižení zohlednila navýšením desetiprocentním stanovené míry a výsledný pokles pracovní schopnosti vyhodnotila ve výši 50 %. Sluchová porucha uvedená v dg. spektru je velmi dobře korigovaná naslouchadly, což bylo ověřeno i v rámci jednání komise. Arteriální hypertenze je léčbou dobře kompenzovaná, další postižení uvedená v dg. souhrnu nemají na ztrátu pracovní schopnosti dopad.

Dle komise žalobkyně není schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách, v chladu, vlhku, průvanu, ve stresu, s termínovanými úkoly; je schopna odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení, s možností střídání poloh sed - stoj, jako vhodná se jeví kancelářská práce ve zkráceném úvazku. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu.

7. V **§ 3 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle **§ 4 odst. 1** téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci pouze však podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány komisí, jak uvedeno shora.
8. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle **§ 29**, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle **§ 31**, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Podle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle **§ 29**, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle **§ 31**, pokud nedosáhl důchodového věku.
10. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
11. Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
12. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 18.7.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**).
13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 31.7.2019 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 5.12.2018, proto je žaloba podaná důvodně. Soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2019 bez nařízení jednání

rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 5.12.2018 a tedy i k 31.1.2019 odpovídal druhému nikoli nadále prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 50%, avšak lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 35%.

14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 31.7.2019 invalidní pro invaliditu druhého stupně od 5.12.2018, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna stupně invalidity z prvního na druhý stupeň (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 21.10.2019 č.j. 16 Ad 43/2019-49, když rozhodnutí o změně stupně invalidního důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění změny stupně invalidity žalobkyně již v řízení o podaných námitkách, přičemž podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí žalované byl posudek lékaře ČSSZ shora uvedený.
15. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 21. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně